

Dokument z posiedzenia

**B8-1000/2015 }
B8-1009/2015 }
B8-1010/2015 }
B8-1011/2015 }
B8-1014/2015 }
B8-1016/2015 } RC1**

7.10.2015

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

złożony zgodnie z art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu

zastępujący tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy:

ECR (B8-1000/2015)
ALDE (B8-1009/2015)
EFDD (B8-1010/2015)
S&D (B8-1011/2015)
PPE (B8-1014/2015)
Verts/ALE (B8-1016/2015)

w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej
(2015/2874(RSP))

**Cristian Dan Preda, Tunne Kelam, Elmar Brok, David McAllister,
Patricija Šulin, Eduard Kukan, Bogdan Brunon Wenta, Francesc
Gambús, Maurice Ponga, Lorenzo Cesa, Jiří Pospíšil, Davor Ivo Stier,
Stanislav Polčák, Barbara Kudrycka, Tomáš Zdechovský, Therese
Comodini Cachia, Giovanni La Via, Monica Macovei, Andrej Plenković,
Marijana Petir, József Nagy, Claude Rolin, Ivan Štefanec, Pavel Svoboda,
Jeroen Lenaers, Agnieszka Kozłowska-Rajewicz, Anna Záborská, Jaromír
Štětina, Adam Szejnfeld, Ramona Nicole Mănescu, Lara Comi, Mariya
Gabriel, László Tóké, Inese Vaidere, Elisabetta Gardini, Thomas Mann,
Barbara Matera, Dubravka Šuica, Ivana Maletić**

RC\1075177PL.doc

PE568.487v01-00 }
PE568.496v01-00 }
PE568.497v01-00 }
PE568.498v01-00 }
PE568.501v01-00 }
PE568.503v01-00 } RC1

w imieniu grupy PPE

Norbert Neuser, Victor Boștinaru, Josef Weidenholzer, Richard Howitt, Pier Antonio Panzeri, Elena Valenciano, Ana Gomes, Eric Andrieu, Nikos Androulakis, Maria Arena, Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Goffredo Maria Bettini, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Paul Brannen, Nicola Caputo, Andi Cristea, Viorica Dăncilă, Isabella De Monte, Jonás Fernández, Monika Flašíková Beňová, Doru-Claudian Frunzulică, Eider Gardiazabal Rubial, Enrico Gasbarra, Elena Gentile, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Maria Grapini, Theresa Griffin, Enrique Guerrero Salom, Cătălin Sorin Ivan, Liisa Jaakonsaari, Afzal Khan, Jude Kirton-Darling, Jeppe Kofod, Miapetra Kumpula-Natri, Javi López, Juan Fernando López Aguilar, Krystyna Łybacka, Andrejs Mamikins, David Martin, Edouard Martin, Alessia Maria Mosca, Victor Negrescu, Momchil Nekov, Péter Niedermüller, Demetris Papadakis, Vincent Peillon, Tonino Picula, Miroslav Poche, Liliana Rodrigues, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Siôn Simon, Renato Soru, Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Marc Tarabella, Julie Ward, Flavio Zanonato, Damiano Zoffoli

w imieniu grupy S&D

Mark Demesmaeker, Beatrix von Storch, Raffaele Fitto

w imieniu grupy ECR

Marielle de Sarnez, Petras Auštrevičius, Beatriz Becerra Basterrechea, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Juan Carlos Girauta Vidal, Ilhan Kyuchyuk, Urmas Paet, Frédérique Ries, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Marietje Schaake, Pavel Telička, Ramon Tremosa i Balcells, Ivo Vajgl, Filiz Hyusmenova, Nathalie Griesbeck, Nedzhmi Ali, Philippe De Backer, Gérard Deprez, Fredrick Federley, Ivan Jakovčić, Petr Ježek, Alexander Graf Lambsdorff, Louis Michel, Javier Nart, Jozo Radoš, Johannes Cornelis van Baalen, Hilde Vautmans, Cecilia Wikström, Marian Harkin, Valentinas Mazuronis

w imieniu grupy ALDE

Judith Sargentini, Maria Heubuch, Heidi Hautala, Jordi Sebastià, Bart Staes, Michèle Rivasi, Barbara Lochbihler, Ernest Urtasun, Bodil Valero, Tamás Meszerics, Davor Škrlec, Igor Šoltes

w imieniu grupy Verts/ALE

Ignazio Corrao, Fabio Massimo Castaldo, Piernicola Pedicini, Isabella Adinolfi, Laura Agea, Laura Ferrara, Rolandas Paksas

w imieniu grupy EFDD

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej (2015/2874(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 lutego 2015 r. w sprawie prac Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE¹,
- uwzględniając rezolucje Wspólnego Zgromadzenia Parlamentarnego AKP-UE w sprawie sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej z dnia 19 czerwca 2013 r., 19 marca 2014 r. i 17 czerwca 2015 r.,
- uwzględniając oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa w sprawie sytuacji w Republice Środkowoafrykańskiej, w szczególności oświadczenie z dnia 13 października 2014 r.,
- uwzględniając oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych w sprawie przemocy w Republice Środkowoafrykańskiej z dnia 28 września 2015 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Republiki Środkowoafrykańskiej z dnia 9 lutego 2015 r. i 20 lipca 2015 r.,
- uwzględniając uwagi niezależnej ekspert ONZ Marii-Theresy Keity Bocoum w sprawie sytuacji w zakresie praw człowieka w Republice Środkowoafrykańskiej z dnia 1 października 2015 r.,
- uwzględniając apel sekretarza generalnego ONZ Ban Ki-moona oraz Rady Bezpieczeństwa z dnia 28 września 2015 r. o natychmiastowe położenie kresu nagłej fali przemocy w Republice Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając rezolucję ONZ nr 2217 (2015) odnawiającą mandat misji MINUSCA na obecnym poziomie liczebności do dnia 30 kwietnia 2016 r., przyjętą przez Radę Bezpieczeństwa na jej 7434. posiedzeniu w dniu 28 kwietnia 2015 r.,
- uwzględniając rezolucję ONZ nr 2196 (2015) odnawiającą system sankcji nałożonych na Republikę Środkowoafrykańską do dnia 29 stycznia 2016 r. oraz przedłużającą mandat zespołu ekspertów towarzyszącego Komitetowi ds. Sankcji ustanowionemu na podstawie rezolucji ONZ nr 2127 do dnia 29 lutego 2016 r.,
- uwzględniając sprawozdanie oceniające ONZ z dnia 15 maja 2015 r. w sprawie egzekwowania prawa i pomocy w działaniach naprawczych w związku z wykorzystywaniem seksualnym i nadużyciami seksualnymi popełnionymi przez pracowników ONZ i personel operacji pokojowych,

¹ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0035.
RC\1075177PL.doc

PE568.487v01-00 }
PE568.496v01-00 }
PE568.497v01-00 }
PE568.498v01-00 }
PE568.501v01-00 }
PE568.503v01-00 } RC1

- uwzględniając sprawozdanie sekretarza generalnego ONZ w sprawie zaleceń niezależnego zespołu wysokiego szczebla ds. operacji pokojowych z dnia 11 września 2015 r.,
- uwzględniając sprawozdanie końcowe Międzynarodowej Komisji Śledczej do spraw Republiki Środkowoafrykańskiej z dnia 19 grudnia 2014 r.,
- uwzględniając międzynarodową konferencję wysokiego szczebla na temat Republiki Środkowoafrykańskiej pt. „Od pomocy humanitarnej do odporności”, która odbyła się w Brukseli dnia 26 maja 2015 r.,
- uwzględniając porozumienie w sprawie rozbrojenia, demobilizacji, repatriacji i reintegracji podpisane dnia 10 maja 2015 r. przez szereg zbrojnych ugrupowań podczas forum z Bangi,
- uwzględniając zmienioną umowę z Kotonu,
- uwzględniając porozumienie z Libreville (Gabon) z dnia 11 stycznia 2013 r. w sprawie rozwiązania kryzysu polityczno-wojskowego w Republice Środkowoafrykańskiej, podpisane pod egidą głów państw i szefów rządów Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Środkowej (ECCAS), które określa warunki zakończenia kryzysu w Republice Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając nadzwyczajne posiedzenia głów państw i szefów rządów Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Środkowej (ECCAS), które odbyły się w Ndżamenie (Czad) w dniach 21 grudnia 2012 r., 3 kwietnia 2013 r. i 18 kwietnia 2013 r., a także ich decyzje w sprawie Tymczasowej Rady Narodowej dysponującej uprawnieniami legislacyjnymi i ustawodawczymi oraz przyjęcia planu dotyczącego procesu transformacji w Republice Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając posiedzenie międzynarodowej grupy kontaktowej, które odbyło się dnia 3 maja 2013 r. w Brazzaville (Republika Kongo) i na którym zatwierdzono plan transformacji oraz powołano specjalny fundusz wsparcia dla Republiki Środkowoafrykańskiej,
- uwzględniając porozumienie o zaprzestaniu wrogich działań podpisane w lipcu 2014 r.,
- uwzględniając konkluzje z siódmego posiedzenia międzynarodowej grupy kontaktowej ds. Republiki Środkowoafrykańskiej, które odbyło się w Brazzaville w dniu 16 marca 2015 r.,
- uwzględniając komunikaty Rady Pokoju i Bezpieczeństwa Unii Afrykańskiej z dnia 17 września 2014 r. i 26 marca 2015 r.,
- uwzględniając konstytucję Republiki Środkowoafrykańskiej przyjętą przez Radę Tymczasową pod koniec sierpnia 2015 r.,
- uwzględniając Rzymski Statut Międzynarodowego Trybunału Karnego (MTK) z roku 1998, ratyfikowany przez Republikę Środkowoafrykańską w 2001 r.,

RC\1075177PL.doc

PE568.487v01-00 }
 PE568.496v01-00 }
 PE568.497v01-00 }
 PE568.498v01-00 }
 PE568.501v01-00 }
 PE568.503v01-00 } RC1

- uwzględniając Protokół fakultatywny do Konwencji o prawach dziecka w sprawie angażowania dzieci w konflikty zbrojne, podpisany przez Republikę Środkowoafrykańską,
 - uwzględniając art. 135 ust. 5 i art. 123 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że pod koniec września 2015 r. wybuchły nowe zamieszki, które doprowadziły do śmierci 42 osób i zmusiły ok. 37 000 ludzi do opuszczenia swoich domów;
 - B. mając na uwadze, że pod koniec września 2015 r. ponad 500 więźniów uciekło z więzienia Ngaragba w Bangi i z Bouar, w tym powszechnie znani sprawcy naruszeń i nadużyć praw człowieka; mając na uwadze, że sytuacja ta stanowi poważne zagrożenie dla ludności cywilnej oraz ochrony ofiar i świadków; mając na uwadze, że ta ucieczka z więzienia utrudnia przestrzeganie prawa i utrzymanie porządku oraz walkę z bezkarnością w Republice Środkowoafrykańskiej;
 - C. mając na uwadze, że według Biura ds. Koordynacji Pomocy Humanitarnej warunki działania agencji pomocowych w Bangi uległy pogorszeniu; mając na uwadze, że wiele biur i ośrodków organizacji humanitarnych zostało splądrowanych, zakłócono także swobodę przemieszczania się ich pracowników, zwłaszcza personelu medycznego w szpitalach;
 - D. mając na uwadze, że udzielanie pomocy humanitarnej napotyka przeszkody z powodu walk i licznych blokad drogowych, co podważa zdolność władz do uzyskania dostępu do tysięcy wewnętrznych przysiedleńców oraz do oceny potrzeb; mając na uwadze, że organizacja Lekarze bez Granic wyraziła obawy co do bezpiecznego dostępu do okolic Bangi, alarmując, że ranni często docierają do miasta na piechotę, a karetki nie mogą się przemieszczać, ponieważ stolica stała się zbyt niebezpieczna;
 - E. mając na uwadze, że ONZ postanowiła przedłużyć mandat misji MINUSCA do dnia 30 kwietnia 2016 r., ustalając dopuszczalną liczebność na 10 750 żołnierzy, co obejmuje 480 obserwatorów wojskowych i oficerów sztabowych oraz 2080 pracowników policyjnych, w tym 400 oficerów policji i 40 pracowników służb więziennych;
 - F. mając na uwadze, że według przedstawicieli misji pokojowej ONZ w Republice Środkowoafrykańskiej (MINUSCA) w ostatnim czasie sytuacja pod względem bezpieczeństwa uległa poprawie, wciąż jednak utrzymują się napięcia w Bangi, gdzie doszło do ataków na cywilów, aktów przemocy między społecznościami oraz ataków na personel organizacji humanitarnych;
 - G. mając na uwadze, że prokurator generalna Międzynarodowego Trybunału Karnego Fatou Bensouda wezwała sprawców zamieszek do „natychmiastowego zaprzestania walk i przemocy”, dodając, że sprawcy wszystkich popełnionych zbrodni wojennych zostaną ukarani; mając na uwadze, że w dniu 24 września 2014 r. rozpoczęto drugie dochodzenie w sprawie konfliktu w Republice Środkowoafrykańskiej;

- H. mając na uwadze, że ostatnie zamieszki grożą przerwaniem niedawno rozpoczętego procesu pokojowego i mogą cofnąć ten kraj do sytuacji z końca 2013 i 2014 r., kiedy tysiące osób poniosło śmierć, a dziesiątki tysięcy musiało opuścić swoje domy; mając na uwadze, że największym zagrożeniem pozostaje przestępczość; mając na uwadze, że sytuacja kobiet w Republice Środkowoafrykańskiej jest bardzo poważna, a gwałt jest często stosowany przez wszystkie strony konfliktu jako narzędzie walki;
- I. mając na uwadze, że zamachowi stanu z 2013 r. i późniejszemu odsunięciu od władzy tymczasowej głowy państwa Michela Djotodii oraz tymczasowego premiera Nicolasa Tiangaye towarzyszyły powszechne i ciężkie naruszenia praw człowieka, w tym również poważne ryzyko ludobójstwa, a także egzekucje pozasądowe, tortury, grabieże, gwałty i nadużycia seksualne na ogromną skalę, uprowadzenia kobiet i dzieci oraz przymusowe wcielanie dzieci do wojska;
- J. mając na uwadze, że w dniu 4 października 2015 r. obywatele Republiki Środkowoafrykańskiej mieli zdecydować w referendum o przyjęciu nowej konstytucji oraz wybrać swoich przedstawicieli w równoległych wyborach prezydenckich i parlamentarnych, pierwotnie planowanych na 18 października 2015 r. (pierwsza runda) i 22 listopada 2015 r. (druga runda); mając na uwadze, że tymczasowe władze pracują od kilku tygodni nad przełożeniem głosowania, jednak Państwowa Komisja Wyborcza wciąż nie ogłosiła nowego terminu wyborów, nie sporządziła listy głosujących ani nie przeprowadziła dystrybucji kart do głosowania;
- K. mając na uwadze, że kraj ten stoi w obliczu największego kryzysu humanitarnego od uzyskania niepodległości w 1960 r., który dotyka całe społeczeństwo liczące 4,6 mln ludzi, z czego połowa to dzieci; mając na uwadze, że 2,7 mln ludzi potrzebuje pomocy, w tym żywności, ochrony oraz dostępu do opieki medycznej, wody pitnej, urządzeń sanitarnych i mieszkań; mając na uwadze, że według szacunków ponad 100 000 dzieci doświadczyło nadużyć seksualnych i rekrutacji do zbrojnych ugrupowań na terenie kraju; mając na uwadze, że według szacunków z powodu kryzysu milion dzieci nie uczęszcza do szkoły;
- L. mając na uwadze, że w dniu 5 maja 2015 r. zbrojne ugrupowania w Republice Środkowoafrykańskiej osiągnęły porozumienie dotyczące uwolnienia od 6000 do 10 000 dzieci-żołnierzy;
- M. mając na uwadze, że reputacja operacji pokojowej doznała uszczerbku wskutek zarzutów o nadużycia seksualne popełniane na dzieciach i dziewczętach przez żołnierzy ONZ i francuskich żołnierzy biorących udział w operacji pokojowej;
- N. mając na uwadze, że bojówki Seleka i Anty-Balaka czerpią korzyści z handlu drewnem i diamentami, kontrolując miejsca wydobywania oraz nakładając „podatek” na górników i handlarzy lub wymuszając na nich „ochronę”; mając na uwadze, że handlarze z Republiki Środkowoafrykańskiej nabyli diamenty warte kilka milionów dolarów, nie sprawdzając, czy nie finansują w ten sposób zbrojnych ugrupowań;
- O. mając na uwadze, że poszanowanie praw człowieka to podstawowa wartość, na której opiera się Unia Europejska, a także zasadniczy element umowy z Kotonu, zwłaszcza jej

RC\1075177PL.doc

PE568.487v01-00 }
PE568.496v01-00 }
PE568.497v01-00 }
PE568.498v01-00 }
PE568.501v01-00 }
PE568.503v01-00 } RC1

art. 8;

- P. mając na uwadze, że przywrócenie sprawiedliwości oraz ściganie poważnych naruszeń praw człowieka to podstawowe elementy konieczne do położenia kresu nadużyciom i odbudowy Republiki Środkowoafrykańskiej;
- Q. mając na uwadze, że przemoc wciąż idzie w parze z bezkarnością, niezależnie od faktu, że Rada Tymczasowa przyjęła, a tymczasowy prezydent podpisał ustawę o powołaniu Specjalnego Trybunału Karnego, składającego się z krajowych i międzynarodowych sędziów i prokuratorów oraz odpowiedzialnego za prowadzenie dochodzeń w sprawie poważnych naruszeń praw człowieka popełnionych w Republice Środkowoafrykańskiej od 2003 r. oraz ściganie sprawców tych naruszeń;
- R. mając na uwadze, że we wrześniu 2014 r. UE rozpoczęła pierwsze trzy projekty rozwojowe finansowane z unijnego wielostronnego funduszu powierniczego na rzecz Republiki Środkowoafrykańskiej w dziedzinie zdrowia, tworzenia miejsc pracy, odbudowy zniszczonej infrastruktury w Bangi oraz wzmocnienia pozycji kobiet i ich integracji gospodarczej;
- S. mając na uwadze, że w marcu 2015 r. Rada Europejska rozpoczęła wojskową misję doradczą Unii Europejskiej w Republice Środkowoafrykańskiej (EUMAM RCA), której celem jest wsparcie władz Republiki Środkowoafrykańskiej w przygotowaniu reformy sektora bezpieczeństwa w odniesieniu do sił zbrojnych;
- T. mając na uwadze, że od maja 2015 r. UE zwiększyła swoją pomoc dla Republiki Środkowoafrykańskiej o łączną kwotę 72 mln EUR, co obejmuje środki na pomoc humanitarną (10 mln EUR nowych środków), wsparcie budżetowe (dodatkowe 40 mln EUR) oraz nową składkę do unijnego funduszu powierniczego na rzecz Republiki Środkowoafrykańskiej (dodatkowe 22 mln EUR);
- U. mając na uwadze, że w dniu 15 lipca 2014 r. UE uruchomiła swój pierwszy w historii wielostronny fundusz powierniczy na rzecz Republiki Środkowoafrykańskiej, który ma na celu ułatwienie przejścia od reagowania kryzysowego do długoterminowej pomocy rozwojowej;
1. wyraża głębokie zaniepokojenie sytuacją w Republice Środkowoafrykańskiej, która może doprowadzić to państwo na skraj wojny domowej, jeżeli ostatnia fala przemocy nie zostanie powstrzymana; ubolewa nad śmiercią wszystkich ofiar i składa wyrazy współczucia ich rodzinom oraz całemu społeczeństwu Republiki Środkowoafrykańskiej;
 2. zdecydowanie potępia ataki na organizacje i ośrodki humanitarne w czasie ostatniej fali przemocy; apeluje o zagwarantowanie możliwości swobodnego przemieszczania się pracownikom organizacji pomocowych, aby mogli dotrzeć do cywili znajdujących się w potrzebie, zwłaszcza do osób wysiedlonych; przypomina, że prawie pół miliona uchodźców wewnętrznych potrzebuje pilnie żywności, opieki medycznej, wody, lepszych warunków sanitarnych i higienicznych, schronienia i podstawowych artykułów gospodarstwa domowego;

RC\1075177PL.doc

PE568.487v01-00 }
PE568.496v01-00 }
PE568.497v01-00 }
PE568.498v01-00 }
PE568.501v01-00 }
PE568.503v01-00 } RC1

3. wzywa władze Republiki Środkowoafrykańskiej, aby skoncentrowały się na walce z bezkarnością oraz na przywróceniu praworządności, między innymi poprzez postawienie przed wymiarem sprawiedliwości osób odpowiedzialnych za akty przemocy; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie Specjalnego Trybunału Karnego z zadaniem przeprowadzenia dochodzeń i ścigania poważnych naruszeń praw człowieka, do jakich doszło w tym kraju od 2003 r., i podkreśla, że trybunał ten powinien jak najszybciej rozpocząć działalność; podkreśla, że działalność ta musi otrzymać międzynarodowe wsparcie finansowe i techniczne; apeluje o jak najszybsze zorganizowanie międzynarodowego spotkania darczyńców; zachęca władze Republiki Środkowoafrykańskiej do przeprowadzenia efektywnej i przejrzystej procedury wyboru członków tego trybunału;
4. wyraża uznanie dla ECCAS za kluczową rolę, jaką odegrała w przygotowaniu procesu transformacji, oraz za zdecydowaną postawę przyjętą w trakcie konsultacji w Addis Abebie w dniu 31 stycznia 2015 r. w odniesieniu do każdej równoległej inicjatywy, która może zagrozić obecnym wysiłkom społeczności międzynarodowej na rzecz przywrócenia pokoju, bezpieczeństwa i stabilności w Republice Środkowoafrykańskiej;
5. z zadowoleniem przyjmuje działania podjęte do tej pory przez rząd tymczasowy, wzywa jednak władze tymczasowe Republiki Środkowoafrykańskiej oraz wspólnotę międzynarodową do zajęcia się podstawowymi przyczynami kryzysu, takimi jak powszechne ubóstwo, dysproporcje i nierówności ekonomiczne, rosnące bezrobocie oraz brak redystrybucji dochodów z zasobów naturalnych tego kraju za pośrednictwem budżetu państwa; apeluje o kompleksowe podejście, skupiające się na bezpieczeństwie, pomocy humanitarnej, stabilizacji i ożywieniu gospodarczym;
6. wzywa wspólnotę międzynarodową do wsparcia procesu politycznego w Republice Środkowoafrykańskiej w tym kluczowym momencie oraz do zwiększenia wspólnych wysiłków na rzecz ułatwienia dialogu politycznego, budowy zaufania i zapewnienia pokojowego współistnienia wspólnot religijnych w tym kraju; wzywa rząd Republiki Środkowoafrykańskiej do priorytetowego potraktowania kwestii odbudowy systemu edukacji, aby ułatwić pokojowe współistnienie w dłuższej perspektywie;
7. ubolewa nad faktem, że pomimo ogłoszenia przez ONZ embarga na broń, bojówki wciąż się dozbrają; apeluje do wszystkich stron o przestrzeganie porozumienia o rozbrojeniu podpisanego w dniu 10 maja 2015 r.; podkreśla, że rozbrojenie ugrupowań zbrojnych musi być absolutnym priorytetem, szczególnie w obliczu nadchodzących wyborów prezydenckich i parlamentarnych w Republice Środkowoafrykańskiej, które mają się odbyć jeszcze w tym roku;
8. wzywa Unię Afrykańską i Unię Europejską do wykorzystania wszelkich odpowiednich narzędzi i środków, aby pomóc rządowi tymczasowemu przeciwdziałać dalszemu upadkowi tego – już teraz niestabilnego – kraju, zapobiec eskalacji przemocy między grupami etnicznymi, osłabić zwalczające się bojówki oraz dokonać transformacji w kierunku dobrze funkcjonującego, zintegrowanego i demokratycznego państwa, przede wszystkim za pomocą Instrumentu na rzecz Stabilności i Pokoju, Instrumentu na rzecz Pokoju w Afryce oraz afrykańskich sił reagowania;

9. z zadowoleniem przyjmuje organizację forum w Bangi na rzecz pojednania i pokoju i wzywa do bezwarunkowego uczestnictwa w tym forum wszystkich przywódców politycznych, wojskowych i religijnych oraz społeczności lokalne i społeczeństwo obywatelskie; podkreśla, że konieczne jest przeprowadzenie demokratycznych wyborów;
10. wzywa Komisję Europejską, państwa członkowskie i inne podmioty międzynarodowe, aby uczyniły wszystko, co w ich mocy, aby wybory odbyły się w terminie przewidzianym w planie transformacji, w szczególności poprzez wniesienie wkładu w prowadzony przez UNDP program pomocy wyborczej, tak by wybory mogły odbyć się przed końcem bieżącego roku, co oznaczałoby realizację głównego punktu planu transformacji;
11. ponownie podkreśla swoje poparcie dla niepodległości, jedności i integralności terytorialnej Republiki Środkowoafrykańskiej; przypomina o znaczeniu prawa narodów do samostanowienia bez ingerencji z zewnątrz;
12. potwierdza swoje poparcie dla ONZ, sił pokojowych MINUSCA i francuskiego kontyngentu wojskowego Sangaris przed wyborami, które mają odbyć się do końca roku; zdecydowanie potępia wszelkie próby powstrzymania obecnych działań na rzecz stabilności;
13. przypomina, że okres przejściowy zakończy się 30 grudnia 2015 r.; wzywa władze krajowe, aby przy wsparciu sił MINUSCA i Sangaris przywróciły spokój w kraju, zwłaszcza w Bangi, w celu jak najściślejszego przestrzegania kalendarza wyborczego;
14. z zadowoleniem przyjmuje wojskową misję doradcą UE (EUMAM RCA) oraz rozpoczęcie projektów mających na celu przywrócenie zdolności policji i żandarmerii do pilnowania porządku przy współpracy ze społecznościami lokalnymi i tłumienia zamieszek, a także odbudowę wspólnego centrum dowodzenia operacyjnego, wzmocnienie władzy sądowniczej i odnowienie infrastruktury więziennej;
15. zdecydowanie potępia wszelką przemoc wobec dzieci i kobiet i wzywa wszystkie bojówki i niepaństwowe ugrupowania zbrojne do złożenia broni, zaprzestania stosowania jakichkolwiek form przemocy oraz natychmiastowego zwolnienia dzieci z ich szeregów; zwraca się do wszystkich zainteresowanych stron o zaangażowanie na rzecz ochrony praw dzieci oraz zapobieganie wszelkim dalszym naruszeniom i nadużyciom wobec dzieci; domaga się, by dziewczętom i kobietom, które padły ofiarą gwałtu podczas konfliktu zbrojnego, zapewniono pełny zakres usług w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego;
16. wzywa środkowoafrykańskich handlarzy diamentami do wykazania należytej staranności, a międzynarodowe firmy w sektorze diamentów – do zajęcia się problemami związanymi z Procesem Kimberley w łańcuchu dostaw diamentów z Republiki Środkowoafrykańskiej; wzywa władze Republiki Środkowoafrykańskiej i firmy zagraniczne, aby pomogły wzmocnić zarządzanie w sektorze wydobywczym, przestrzegając zasad określonych w Inicjatywie na rzecz przejrzystości w branżach wydobywczych;

RC\1075177PL.doc

PE568.487v01-00 }
PE568.496v01-00 }
PE568.497v01-00 }
PE568.498v01-00 }
PE568.501v01-00 }
PE568.503v01-00 } RC1

17. wzywa międzynarodowe firmy z sektora diamentów do uważnej kontroli pochodzenia diamentów, aby uniknąć napędzania konfliktu dzięki zakupom nielegalnie wydobytych i sprzedawanych diamentów z Republiki Środkowoafrykańskiej; wzywa przedsiębiorstwa europejskie współpracujące z przedsiębiorstwami leśnymi z Republiki Środkowoafrykańskiej, aby przestrzegały unijnego rozporządzenia w sprawie drewna, i wzywa UE do zdecydowanego egzekwowania tego rozporządzenia w odniesieniu do importerów drewna z Republiki Środkowoafrykańskiej;
18. wzywa władze Republiki Środkowoafrykańskiej do opracowania krajowej strategii walki z nielegalnymi siatkami eksploatacji i przemytu zasobów naturalnych;
19. wzywa kraje, których żołnierze dopuścili się nadużyć na tle seksualnym w czasie misji pokojowych w Republice Środkowoafrykańskiej, do pociągnięcia sprawców do odpowiedzialności i postawienia ich przed sądem, gdyż bezkarność nie może być tolerowana; podkreśla pilną potrzebę zreformowania struktur misji pokojowych poprzez ustanowienie skutecznego i przejrzystego mechanizmu nadzoru i rozliczeń; jest przekonany, że również szkolenia i edukacja mogą przyczynić się do zmniejszenia liczby takich poważnych zbrodni i do zapobiegania im;
20. wzywa Republikę Środkowoafrykańską i jej państwa sąsiadujące, a także inne państwa członkowskie uczestniczące w Międzynarodowej Konferencji w sprawie Regionu Wielkich Jezior do współpracy na szczeblu regionalnym w śledzeniu i zwalczaniu regionalnych siatek przestępczych i ugrupowań zbrojnych zamieszanych w nielegalną eksploatację i przemyt zasobów naturalnych, w tym złota i diamentów, oraz w kłusownictwo i nielegalny handel dzikimi zwierzętami;
21. wzywa UE, aby uczyniła wszystko, co w jej mocy, aby zapewnić ludności Republiki Środkowoafrykańskiej lepiej skoordynowaną i bardziej skuteczną pomoc; z zadowoleniem przyjmuje również zwiększenie zaangażowania humanitarnego UE i państw członkowskich w Republice Środkowoafrykańskiej w świetle zmieniających się potrzeb; podkreśla, że należy zapewnić pomoc ratująca życie osobom potrzebującym w Republice Środkowoafrykańskiej oraz uchodźcom w krajach ościennych;
22. potępia zniszczenie rejestrów i archiwów publicznych przez bojówki; wzywa UE do wsparcia odbudowy rejestru publicznego w Republice Środkowoafrykańskiej oraz do zapobieżenia wszelkim nieprawidłowościom związanym z wyborami;
23. wzywa państwa członkowskie oraz innych darczyńców do zwiększenia środków w unijnym funduszu powierniczym „Bêkou” na rzecz Republiki Środkowoafrykańskiej, którego celem jest wsparcie stabilizacji i odbudowy Republiki Środkowoafrykańskiej, mając na uwadze konieczność lepszego powiązania programów odbudowy i rozwoju z działaniami humanitarnymi;
24. wzywa UE, Unię Afrykańską i wspólnotę międzynarodową do udzielenia wsparcia uchodźcom z Republiki Środkowoafrykańskiej w krajach sąsiadujących;
25. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji rządowi tymczasowemu Republiki Środkowoafrykańskiej, Radzie, Komisji, wysokiej

RC\1075177PL.doc

PE568.487v01-00 }
PE568.496v01-00 }
PE568.497v01-00 }
PE568.498v01-00 }
PE568.501v01-00 }
PE568.503v01-00 } RC1

przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa/ wiceprzewodniczącej Komisji Europejskiej Federice Mogherini, Radzie Bezpieczeństwa ONZ, sekretarzowi generalnemu ONZ, instytucjom Unii Afrykańskiej, ECCAS, Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE oraz państwom członkowskim UE.

RC\1075177PL.doc

PE568.487v01-00 }
PE568.496v01-00 }
PE568.497v01-00 }
PE568.498v01-00 }
PE568.501v01-00 }
PE568.503v01-00 } RC1

PL